

Kommunal- og regionaldepartementet  
v/statsråd Magnhild Meltveit Kleppa  
Postboks 8112, Dep.  
0032 OSLO



**Møre og Romsdal fylke**  
FYLKESORDFØRAREN

Dykker ref:	Dykker dato:	Vår ref:	Vår saksbehandlar:	Vår dato:
		MR 28177/2009/	Einar Anda	06.08.2009

## **Forslag til endring av teknisk forskrift § 7-32. Sikkerhet mot naturpåkjenninger. Utvidet adgang til bygging i områder utsatt for sekundærvirkninger av skred.**

### **Høringsuttale frå Møre og Romsdal fylkeskommune.**

Eg viser til departementets oversending av 08.06.09. På grunn av kort høyningsfrist (10.08.09) og ferieavvikling, har det ikkje latt seg gjere å legge denne saka fram for politisk behandling i fylket. På fylkestingets vegne har eg i denne uttalen fokusert på nokre sentrale problemstillingar i forhold til tryggleik og samfunnsutvikling. I oktober kjem vi tilbake med ei breiare uttale til hovudrevisjonen av denne forskrifta.

Møre og Romsdal fylke har arbeid systematisk med fjellskred og flodbølgjer sidan 1996, og vi har saman med Norges geologiske undersøkelse satt denne risikoen på nasjonal dagsorden. Etter at dette faremomentet vart påvist i indre Storfjorden, har kommunane i denne regionen saman med fylket, bygd opp eit avansert beredskapsregime (Åknes/Tafjord Beredskap IKS). Målet er todelt – for det første å sikre menneskeliv – for det andre å legge grunnlag for ei fortsatt positiv utvikling i regionen.

Etter at faren for flodbølgjer vart påvist i Storfjorden, har regelverket langt på veg sett ein stopp for ny bygging i faresona langs fjorden. Vedvarande, strenge byggerestriksjonar vil gi sjølvforsterkande, negative effektar med signal om mangelfull tryggleik - ikkje berre for nye bygg - men også for eksisterande verksemder, fastbuande og tilreisande. Eit for restriktivt regelverk på dette feltet kan derfor gi alvorleg stagnasjon i utsette kommunar.

For å unngå ei slik utvikling er det nødvendig med ei regelendring som tillet bygging i slike faresoner. Hovudføresetnaden må sjølv sagt vere at det er etablert fullverdige beredskapssystem basert på overvaking, varsling og evakueringsplanar. Elles er det viktig at den nye forskriften ikkje vert for restriktiv med omsyn til ny bygging i faresonene. Vi er i så måte kritisk til forslaget sitt krav om at arealplanar må behandlast (på ny) etter at forskifta er vedteken, sjølv om det allereie ligg føre fullverdige planar og ROS-analysar. Ei ny forskrift må heller ikkje vere for restriktiv med omsyn kva type bygg ein kan tillate i faresonene.

Skredfare som trugar byggverk er eit kommunalt hovudansvar (plan- og bygningslova, og naturskadelova). For dei "vanlege" skreda handterer kommunane dette greitt, men når trugselen består av fjellskred og flodbølgjer med hundrevis og periodevis tusenvis av menneskeliv i fare, kan dette ansvaret bli svært krevjande for den einskilde kommunen. Det er også ei utfordring når faresonene for eitt skred femner over fleire kommunar, og eventuelt fleire statlege risikoeigarar (vegvesenet, kystverket m.fl.). I dag er det statlege ansvaret i forhold til skred avgrensa til forsking, kartlegging, og vidare fagleg og finansiell bistand. For dei mest alvorlege skredscenaria bør staten etter mitt syn ha det forvaltningsmessige og operative hovudansvaret.

Utforminga av ny forskrift på dette feltet kan få store konsekvensar for Møre og Romsdal. Eg ber derfor om eit møte med statsråden i august, der også ordførarane i Åknes/Tafjord Beredskap IKS blir med, samt ordføraren i Rauma som har ein tilsvarende utfordring i sin kommune.

Olav Bratland  
fylkesordførar

Kopi:  
Ordførarane i kommunane i Åknes/Tafjord IKS  
Ordføraren i Rauma kommune